

FORJA

BUTLLETÍ INTERN D'INFORMACIÓ I ORGANITZACIÓ
 n.º 4   25 de setembre   1978

cal una organització estable i unificada de les cèl·lules!!

En qüestions d'organització s'ha de partir d'un principi bàsic impresindi-
ble: l'homogeneització de l'estructura organitzativa del Partit. Sols així és -
possible d'afrontar amb relatiu èxit el creiximent del Partit, alhora que es ga-
ranteix el coneiximent intern i l'eficàcia en l'acció.

Dos condicionaments conjunturals ens fan més necessària aquesta homogene-
ització, alhora que més difícil: d'una banda, el pas de la clandestinitat a la
legalitat, i, d'altra banda, el que podríem anomenar el pas de la inestabilitat-
(militant) a la maduresa.

Pel que fa al primer, encara no hem paït les exigències d'una vida públi-
ca del Partit "amb totes les de la llei". Hem estat reticents i, en definitiva,
desorientats, respecte a la construcció material i tècnica del Partit, segons -
les necessitats de qualsevol "empresa" que vol ésser eficaç; fins i tot hem jue-
tificat aquestes reticències amb l'extrapolació de preocupacions i perills here-
tats de la clandestinitat que, en qualsevol cas, donat que en certa mesura són
vigents, sols li correspon de plantejar-se'ls als organismes de direcció.

Pel que fa al segon, la conjuntura segurament es presenta més duradora: -
en efecte, som un Partit jove i compost majoritàriament per una militància jove
amb "milis", estudis, recerca de treball, canvis de domicilis o problemes fami-
liars al davant. No obstant això, i conscients que això també va curant-se amb
el temps, és imprescindible d'afrontar decididament la construcció ferma d'uns-
nuclis (cèl·lules, comités, etc) el més estables possibles, i anar generalitzant
i ampliant aquesta estabilitat a dintre del Partit.

Amb aquesta finalitat properament editarem i farem arribar a totes les cèl·lules un MANUAL per a ús estrictament intern que ha d'ésser l'eina que ens permetrà de començar aquesta estabilitat i fermesa des de la base mateix, és a dir, des de les cèl·lules. Perquè el Partit tindrà entitat i fortalesa en la mesura que la tinguin les cèl·lules. El Partit, organitzativament parlant, no pot ésser, no ha d'ésser, una o unes "oficines" centrals i una sèrie d'"afiliats" — més o menys penjats o despenjats. Per això, les cèl·lules s'han de constituir — amb criteris d'exigència i responsabilitat organitzativa, de tal manera que la constitució d'una cèl·lula ara, ha d'ésser un fet clarament diferenciat respecte a la situació anterior (colla de simpatitzants, pre-cèl·lula, militants solts que es reuneixen, etc.) i, a més, ha d'ésser un fet irreversible de tal manera que una cèl·lula mor si moren (de mort política) en aquell indret, tots els seus militants.

A efectes organitzatius del Partit, doncs, cal considerar com un fet capital, realitzat amb la màxima responsabilitat, la constitució d'una cèl·lula.

Us preguem que una volta tingueu a les mans aquest manual, comenceu a pensar la cèl·lula en marxa segons les directrius que s'hi donen. El termini per a fer-ho serà fins a Nadal, i a partir d'aquesta data sols es consideraran cèl·lules a efectes "legals" (representació,...) les que hagin normalitzat la seua situació segons aquestes directrius organitzatives.

EL COMITÈ EXECUTIU

AVÍS IMPORTANT:

ES RECOMANA, AMB TOTA FERMESA, QUE TOTA COMUNICACIÓ QUE S'ENVIE PER A PUBLICAR AL FORJA, SIGA ESCRITA AMB TOTA CORRECCIÓ I EN TINTA BEN NEGRA.

PENSEU QUE ELS RETARDS EN LA PUBLICACIÓ ES DEVEN LA MAJORIA DE LES VEGADES A QUE ESTÉ QUE TORNAR A REPETIR TOT.

LLUITA

IMPORTANT:

En el proper C.C., que tindrà lloc a principis d'octubre, s'inclou en l'o. del d. el següent punt: REDEFINICIÓ DEL LLUITA.

L'equip que confeccionem el lluita aportem aquest document, en el qual ~~no~~ creiem hi ha elements de judici per una discussió prèvia a les bases d'aquest punt del C.C.

REDEFINICIÓ DEL LLUITA

1) La premsa d'un partit comunista

La funció d'un òrgan de premsa / d'un partit o impulsat per un partit comunista, d'un òrgan polític que és, doncs, un instrument orgànic en la lluita de classes, no es pot plantejar en abstracte. S'ha de situar en el context polític global de cada moment del procés revolucionari i cal trobar-li a cada moment el caràcter que contribueixi més eficaçment a incidir en la consciència de les classes populars, a elevar aquesta consciència i, per tant, i de retop, a dinamitzar el procés revolucionari, en el nostre cas, la lluita d'alliberament nacional i de classe als P.P.C.C.

La situació concreta, històrica, de la lluita de classes és el factor que determina la necessitat i l'operativitat d'un tipus o altre de premsa política revolucionària. Ara bé, l'expressió "situació concreta" de la lluita de classes engloba un seguit d'elements, dels quals, no es pot, tampoc fer abstracció: elements com marc polític, nivell de consciència i organització de les masses, situació objectiva de la força revolucionària... Cadascun d'aquests elements pesa d'una manera substantiva a l'hora de marcar una "praxi" i una línia en les publicacions d'un partit i també, i sobretot, a l'hora de prendre una opció de canvi, de renovació, en aquesta línia.

El marc polític imposa sempre uns forts condicionaments al caràcter de la qualitat i, fins i tot, la difusió de la premsa del partit revolucionari. No és el mateix l'acció possible i real del partit revolucionari -i la propaganda és una part de l'acció- sota condicions de màxima repressió física i material imposades per un Estat de tipus feixista o sota les condicions donades en el marc d'un règim burgès de llibertats formals.

Justament, a l'Estat espanyol s'ha produït un canvi de forma de domini de l'imperialisme burgès. S'ha passat d'un punt en què totes les manifestacions públiques -actes, revistes, etc.- eren prohibides a un altre en què es "reconeix" el dret a aquestes activitats. Teòricament, això hauria de suposar una ampliació de les nostres possibilitats agitadòries i propagandístiques. Però resulta que no és així. Si bé en termes absoluts s'ha donat aquesta ampliació (es a dir, que hem pogut fer actes públics, repartir més tranquil·lament la nostra propaganda, etc.), en termes relatius possiblement hem reulat, i molt, respecte a d'altres forces polítiques (esquerra reformista: PCE-PSUC, PSC-PSOE) forces que, més a més, han boicotejat les nostres accions.

¿En què es concreta aquesta reculada relativa de la nostra capacitat agitadora i propagandística sota el "flamant" i just estrenat règim de llibertats formals? Doncs, en primer lloc, ~~el nostre~~ ^{no accés} ~~a la nostra~~ ^{als} ~~marginais dins els~~ mass mèdia, o mitjans de comunicació de masses (ràdio, premsa, T.V., etc.), els quals no ens donen ni ens donaran mai gens ni mica de bel.ligerància, ja que són instruments controlats directament per l'estat o per altres forces polítiques. L'escassa o nul.la infiltració del partit dins aquests mitjans li fa més difícil encara la nostra presència.

Però, deixant aquest problema i tornant a la premsa de partit, cal constatar que el partit ha estat per sota no ja del P.C.E. o del PSOE, sinó fins i tot de més d'un grupúscul estatalista -OIC, OCE(br), etc- pel que ~~fa a la~~ capacitat de dotar-se d'un òrgan d'expressió públic minimament adequat a les circumstàncies i a les possibilitats de la nova situació política. En una paraula, no hem estat fins ara capaços de transformar el Lluita en aquest sentit.

2) La nostra premsa: el Lluita, història i vicissituds

Pel PSAN, i pels partits d'esquerres en general, l'aparició de la seva premsa en temps del franquisme era ja una petita victòria del partit en front de la dictadura. En aquell temps les qualitats tècniques i fins i tot l'exposició del contingut tenia una importància relativa...

Amb la reforma, però, mentre canviaven les necessitats del públic lector (que exigeix més informació, més anàlisi política, millores gràfiques i en la presentació ...) el Lluita s'ha mantingut en la mateixa línia que abans.

Aquesta, i moltes altres crítiques, han fet amb tota la raó / les bases a l'equip que feia el Lluita. I el mateix equip també ens les fèiem; mentrestant lluitàvem contra tot tipus d'obstacles no perquè el Lluita millorés, sinó perquè continués existint. En el treball que portàvem teníem dificultats de material (publicàvem tot el que ens arribava, o sigui que no podíem seleccionar articles) d'ordre econòmic (a vegades, el Lluita de Juriol-Agost passat, hem tingut un nº apunt de portar a imprimir i no ho hem pogut fer per falta de diners)

falta de diners), de persones (darrerament erem només tres ^{els} qui el fèiem) de línia política a aplicar, etc. etc.

Durant molt de temps hem mantingut el sistema artesanal de redacció, confecció i distribució del Lluita, no hem analitzat a fons quina orientació calia donar a la revista -si havia de ser un òrgan semi intern del partit, si havia de ser un òrgan adreçat enfora, etc.- durant molt de temps ens hem conformat, tot patint-
-hi, a aquesta inèrcia de tenir un òrgan feble de contingut, pamfletari, rudimentari de presentació, d'aparició escassa i irregular, de difusió ultraminoritària, etc.

Es evident que la manca d'un òrgan ~~polític~~ de premsa adequat ens fa un mal polític que no ens podem resignar més temps a patir.

3) La necessitat d'un canvi en l'orientació del Lluita

Un canvi en l'orientació del Lluita és, des de fa temps, una necessitat que arrosseguem, no ja tant per tenir un mitjà de propaganda política, sinó com per tenir un instrument de lluita, de conscienciació i de mobilització.

A l'hora d'orientar aquest canvi no podem fer tampoc abstracció de les possibilitats que tenim com a partit, internament i externament.

Internament la nostra economia i el nostre potencial humà ens ha de situar per redefinir un Lluita que estigui al nostre abast. Externament, la nostre influència, real i potencial, dins el moviment d'alliberament nacional i de classe, ha de situar la difusió que un Lluita de nou tipus pot tenir.

Es de la necessitat d'aquest canvi en la nostra premsa d'on ha sortit a proposta del C. E. i de l'equip que confecciona el Lluita la discussió del següent punt de l'ordre del dia en el proper C.C.:

REDEFINICIÓ DEL LLUITA

- Funció del Lluita
- Característiques del Lluita (no ja tècniques sinó de línia, polítiques)
- Influència del P. en altra premsa (~~ANEX~~ Canigó,

diaris en general, ^{ràdio}(etc.)

- articulació del nou lluita

Al respecte de la discussió del C. E. i de l'equip de confecció del Lluita, en sortí ja la següent proposta:

• Un Lluita que tingui per funció la de propaganda d'opció política (la nostra: el comunisme d'alliberament nacional)

Un Lluita d'informació i d'anàlisi política de la realitat, tècnicament millorat, professionalitzat periodísticament, sense verbalisme pamfletari, puntualment mensual, amb més pàgines, obert a independents, no intern sinó extern, amb la paraula PSAN no a fora sinó a dintre.

Amb tres equips de treball:

Periodístic: Consell de redacció, corresponsalies

Organitzatiu: Compaginació, impremta, distribució, problemes legals

Econòmic: Llançament del nou Lluita, comptabilitat, subscripcions

Amb aquest nou tipus d'orientació i amb el suport de les bases del partit en la venda i difusió, hem valorat que un nou Lluita d'aquest tipus té grans possibilitats de convertir-se en una eina eficaç en la nostra lluita de cada dia. Seria un instrument per l'expansió i consolidació del p., per la difusió d'ideologia i per la mobilització d'amplis sectors populars pels nostres objectius.

4) La nostra influència en els mitjans de comunicació

La nostra tasca de propaganda a través dels mitjans de comunicació no s'acaba amb la nostra revista. Tenim bastants mitjans al nostre abast que hem d'aprendre a saber utilitzar: diaris (les tribunes obertes de l'Avui i Mundo Diario, els diaris locals i comarcals,...), revistes (Canigó, i també Viejo Topo i Materiales,...), ràdio (Ràdio-4, informatius de totes les emissores, emissores locals i comarcals,...), T.V. (informatius Miramar), etc:

Aquest no és ben bé el tema que ens preocupa ara, però l'apuntem com a objectiu immediat; Objectiu que potser es podria assolir amb el llançament del Front Cultural, cosa de la qual es torna a parlar al si del p. des de fa un temps.

5) Les implicacions d'aquest canvi en el lluita

Un canvi en el Lluita, canvi que veiem totalment possible ^{de} fer, suposa esmerçar ~~més esforç~~ ^{part de} del que fins ara hi dedicàvem. Més esforç no sols per l'equip que el confeccionava (equip que s'haurà d'ampliar obligatòriament), sinó pel partit en general. I al referir-nos al p. volem indicar les seves bases d'una manera especial.

El nou Lluita ha de ser econòmicament autònom del p., que tingui uns beneficis suficients per autofinanciar-se l'edició de cada nº i la infraestructura que necessita.

Pensem que, a més a més, un lluita amb eficàcia política és un Lluita que tingui una certa quantitat d'exemplars per a "llençar" (que es regalin a simpatitzants, en les presentacions, que es puguin deixar amb la incògnita de la seva venda en quioscs i llibreries,...)

Això suposa tenir uns ingressos mensuals segurs una mica elevats i en el cas d' una revista suposa un mínim de venda per nº. Si bé aquest nombre "segur" en les revistes són ^{només} les subscripcions, no saltres en tenim un altre a més a més que és la venda a mà dels militants. Hem de comptar amb un nombre d'exemplars venuts per

per militant, o per cada zona d'acord amb el seu nombre de militants.

També suposarà llançar una campanya de subscripcions en la qual els militants jugaran un important paper. Aquestes subscripcions, que potser seran bons-acció, serviran per ~~XXXXXX~~ reunir un fons inicial que ens permeti començar l'edició del nou Lluita.

Altres mesures ja previsible ara seran el pagament puntual dels Lluites venuts, la ~~col~~laboració amb articles, amb corresponalsies, l'aportació de suggerències, etc.

El període en què l'equip del Lluita intentarem preparar aquest canvi serà enfeinat per nosaltres, i no ~~xx~~ ens permetrà ^{de} dedicar-nos a confeccionar lluites mensualment. En aquesta etapa de "trancisió", poden sortir "Lluites" com el de l'onze de Setembre. Aquests n^o es confeccionarien ens els moments que convingui a petició del C.E. o del C.C.

6) Què es preten amb aquest debat

Amb aquest document ^{pensem} obrir un debat al si del p. amb una doble intencionalitat, política per un cantó, pedagògica per l'altre.

Política perquè ha de sortir ràpidament una línia política clara ^{per al} ~~pol~~ Lluita, que ens permeti establir les característiques tècniques que segons la línia política, haurà de tenir el Lluita i que ens permeti començar a bastir la infraestructura que el nou Lluita necessitarà.

Pedagògica per què tot el partit ha d'entendre les dificultats que tindrà la nova publicació i donar-li el seu suport no "moral" sinó material i efec^{tiu}.

Pensem que un Lluita sense una línia política coherent o sense el suport de les bases del p. és un Lluita com l'actual: sense eficàcia política, amb dèficit constant i amb treball penós i desaprofitat.

Companys: cal plantejar-se la tasca de fer el Lluita que tots necessitem i que tots volem, l'òrgan que durà la veu del p. a sectors qualitativament importants de la classe obrera i la classe popular dels P.P.C.C. Ja ~~no~~ no podem esperar més

I cal concienciar-se que fer aixó no és només problema de l'equip que fa el Lluita ara o d'una comissió que es pugui formar a tal efecte, sinó un problema de tot el p. que exigeix per a la seva solució efectiva la participació de tots els organismes i tots els militants del p.

7) Tres aclariments per acabar

Quan demanem una línia política pel Lluita no volem una afirmació abstracta com "una eina per la lluita pel socialisme i la independència als PPCC", sinó la seva concreció: obert a independents o no, amb el nom del p. visible, semi-visible o invisible, ...

Si aquí no hem esboçat ~~les~~ les característiques tècniques ni les mesures organitzatives ni econòmiques que s'hauran de pendre és perquè aquestes estan en funció directa de la ~~línia~~ línia que es decideixi pel Lluita.

Aquest ~~document~~ document no és per ser aprovat com a dogma de fe del p. No s'ha de discutir frase per frase, paraula per paraula, sinó el seu ^{subjecte central} ~~tema~~. Hem volgut donar ~~el~~ ^{-ha} elements de judici per a la discussió; per entendre'ns, no és una ponència del Congrés i sí un document de treball

SALUT!!

PPCC - Agost - 1978

EQUIP DEL LLUITA

PELES

- LA REUNIÓ DE RESPONSABLES DE FINANCES PREVISTA PER AL DIA 12 D'OCTUBRE S'AJORNA FINS AL 5 DE NOVEMBRE PER RAONS DE TREBALL INTERN I PER COINCIDIR AMB ALTRES REUNIONS EIXE MATEIX DIA I ELS SEGUENTS.
- RECORDEU QUE LA 2ª PART DE LA CAMPANYA CAL LIQUIDAR-LA EL 5 DE NOVEMBRE A LA CAIXA CENTRAL.
- LES ZONES QUE ENCARA NO HAN PAGAT EL 1er. TERMINI (30 de juliol) HAN DE FER-HO ABANS D'ACABAR EL MES D'OCTUBRE.
- NO PODEM TOLERAR QUE UNES QUANTES ZONES SOSTINGUIN L'ECONOMIA DE TOT EL PARTIT.

Nota: S'enviarà la convocatòria d'aquesta reunió als responsables comarcals de finances incloguent un extracte dels deutes actuals.

El Comité Executiu ha rebut les reflexions de la cèl.lula "Nafarroa" de Tarragona sobre la militància al si del nostre Partit, i considera que per tal de començar a resoldre els problemes que s'esmenten es necessari d'extendre aquest escrit a tots els militants del Partit.

Reflexions fetes pels militants del Tarragonès sobre la militància al
si del nostre partit

D'un temps ençà -temps que s'inicia aproximadament amb el Congrés del P., que representà la culminació de tot un període d'esforços-, és ben visible al si del P. un relaxament general, detectable, si més no, a través de les constants crides a la militància fetes a diversos nivells, i ja des d'abans de l'estiu, el "Forja" entre altres. I no deixa de ser paradoxal que aquest relaxament es produeixi, precisament:

- als moments en què la militància -el nostre estil de militància- és més urgent (consolidació i assentament de la magna "operación reforma política", imminència del referèndum sobre la Constitució espanyola, agudització de les lluites als Països Catalans -atacs al nostre P. i al que representa, nova investida del "búnker barraqueta"- i a diversos punts neuràlgics de l'Estat espanyol...)
- immediatament després del Congrés del P., que fou unànimement -i volgutament- considerat com a prova de majoria d'edat, amb la ponència sobre "Militància i partit"...

Davant aquesta evident crisi de militància, els militants del Tarragonès hem elaborat el següent document, que pretén, no tant exemplificar o il·lustrar què seria una militància comunista al si d'un partit d'alliberament nacional, com provar de veure quines són les causes profundes d'aquesta crisi, així com procurar de veure si estricta realment d'una crisi o bé d'un mal endèmic.

Que la crisi de militància és un fet, creiem que no cal dubtar-ne: a part de les crides esmentades més amunt, també ha estat detectable a diversos nivells -cèl·lules senceres que, en determinats aspectes, queden quasi aïllades en la seva feina o en la seva ganduleria, irregularitats múltiples en l'aparició del "Lluita", papers del partit que no es distribueixen, encàrrecs que es perden pel camí, inassis-

tència sistemàtica a tota mena de reunions, manca de puntualitat també sistemàtica, militants que fan "vacances"-, i actualment, per l'espectacular de la qüestió, es posa en evidència en un punt vital: els companys de la Comissió de Finances que es van reunir el passat dia 30 de juliol a Vinaròs en podrien dir alguna cosa; en xifres comptants i sonants, la militància ha donat -a nivell nacional- un resultat d'un 11 % en aquest aspecte. Xifra, com tot sabem, doblement alarmant si tenim en compte -¿li ho tenim?- que el nostre partit recolza només sobre la militància, i mai, almenys fins ara, damunt els vots.

Aquest relaxament tan greu de la militància, que es tradueix en un treball esgotador d'un de cada nou o deu militants -potser més- i una simple afiliació formal de la resta -en alguns casos, afiliació sense ni tan sols cotització-, ens ha menat a la conclusió que exposem tot seguit:

- el relaxament, que ara acabem de recordar, és un fet;
- aquest relaxament és tàcitament -i de vegades explícitament- reconegut, i no tan sols reconegut, sinó assumit com a característica essencial del nostre partit.

Això ens fa pensar, doncs, que el problema potser no és exclusivament de militància, stricto sensu, sinó que el problema deu raure en algun error, probablement d'ordre ideològic, que converteix aquesta militància relaxada en un fet essencial del P; en altres paraules: quan el grau de relaxament ha assolit unes cotes alarmants com les que denunciem, això pot ser degut, creiem, a dues úniques causes:

- els militants del PSAN són, corporativament, uns bandarres i uns inconscients, o bé
- els militants del PSAN "no es creuen" els objectius i principis damunt els quals recolza el partit.

Reductio ad absurdum que sembla decantar-se cap a la segona possibilitat: els objectius finals i estratègia i tàctica del partit no són unànimement assumits pels militants, potser per una manca de preparació teòrica, ja que no per una simple militància d'ursulina tímida.

Una causa immediata, en aquest cas a fronte, que es pot trobar a la base del problema pot provenir de la direcció, que de vegades pren responsabilitats a la lleugera; els mals generals són agreujats si es donen en els càrrecs de responsabilitat, perquè arrosseguen la resta de militants. (Difícilment es poden adoptar mesures disciplinàries quan el mal "ve de dalt".)

Sovint, també, els organismes dirigents acumulen feines excessives, que podrien ser dutes a terme per militants de la base, els més preparats d'entre aquests. Cal una racionalització de les tasques que comporta cada càrrec i de les feines que aquestes ^{tasques/}comporten; cal, també, la preparació dels militants per a dur a terme aquestes tasques. I, en lloc de preparar els militants, sovint es cau en el voluntarisme de prendre responsabilitats sense haver analitzat les possibilitats reals d'acomplir-les, de manera que les feines queden sovint mal fetes, mig fetes o, simplement, per fer.

Altres causes, potser més remotes, i en aquest cas a tergo, que podrien ser a la base del problema que comentem, les trobem en els punts següents:

a) La crisi de militància que es produeix al si del P. és equiparable a la que travessen altres partits, però també a la que, més generalment, s'ha produït a altres tipus d'institucions: culturals, cíviques, associacions de veïns, etc., després de la mort del gran gorilla i de l'èxit progressiu de l'operació reforma. Com tots sabem, la finalitat de molts partits d'"esquerra" ara integrats a l'operació reforma així com la finalitat de moltes institucions cíviques, era la lluita antifranquista. Els nostres objectius a llarg termini, però, ja des d'aleshores, no eren tan sols la lluita antifranquista per una democràcia formal amb participació dels "representants de l'esquerra", sinó la lluita pel socialisme i per la independència nacional. ¿És que aquests objectius no estaven, en el fons, totalment assumits, i amb mitja dotzena de diputats catalans a Madrid ja se'ns desinfla la maquineta revolucionària? Preguntem.

b) És possible que la maquineta no s'hagi desinflat. Ara bé, si fins a l'any 75 el PSAN podia anar, a grans trets, de bracet amb qualsevol altre partit antifeixista, és evident que ara ja no hi pot anar; amb qualsevol; si de cas, amb alguns i ocasionalment. Però és que molts d'aquests partits, amb els quals compartíem penes

i suors fins al 20-N, ara ja han guanyat: ja participen del poder, ja col·laboren a l'elaboració de la Constitució, etc. ¿És possible que la causa que cerquem es trobi en la desorientació al moment d'incidir en una democràcia restringida com la que actualment es consolida? Cal que tots els militants assumim un fet: en última instància, estem sols en la nostra lluita. L'Assemblea de Catalunya, per exemple, ara és a Madrid. I tantes altres...

c) ¿O potser és que la causa de tot rau en una manca d'alternatives pròpies ja durant el franquisme, alternatives que siguin aplicables ara, com teòricament ho eren aleshores, al si dels moviments comunistes d'alliberament nacional?

En tot cas, sigui quina sigui la causa més remota, les que hem esmentat o qualsevol altra, creiem que és de tota urgència que la nostra formació teòrica sigui adaptada als objectius del partit. I creiem que és des de la direcció del P. que han de ser creats els estímuls necessaris i que s'ha d'exigir eficàcia en l'actuació a fi d'assenyalar unes línies concretes (no pas d'ordre general, sinó adaptades a cada moment i situació) de formació i militància pel que fa a quatre qüestions que ens semblen primordials:

- fronts de lluita,
- política de relació amb altres partits,
- política a nivell nacional: ¿donem per definitivament mortes les Illes o encara creiem que hi hem de ser?,
- política de recuperació de tanta gent desambuda del reformisme i que ha passat a posicions "nihilistes".

Tot això cal que sigui encarat directament, cas per cas, si convé, amb una visió de la política que ens convé seguir per a avui mateix, per a demà i després demà. No fos cas que la classe hegemònica que emergís un dia enduent-s'ho tot al davant se'ns endugués també a nosaltres...

Cèhula Nafarroa

Tarragona, agost de 1978

Relació de publicacions, posters i d'altre material de la Caixa Central a disposició dels militants (els preus interns són vàlids per a comandes - superiors a 10 exemplars:

<u>TITOL</u>	<u>PREU INTERN</u>	<u>PREU DE VENDA</u>
Llibre del Fossar de les M.	60	100
D.P.P.	15	25
D.P.P. (traducció castellana)	15	25
Proposta Sindical dels Col·lectius de T. País Valencià	20	25
Salut i Sanitat	10	15
Bases per a una escola pública i única. (Ensenyants del PSAN)	15	25
Lluita Ecològica	30	40
Ampolla de Xampany País Valencià	100	150
Disc de la Moixeranga	125	150
Poster-Auca de l'Estatut	20	30
Poster del Felip V d'Antoni Miró	30	50
Poster de l'Escola d'Estiu	20	30
Poster Volem l'Estatut	20	30
Material antic regalat:		
Ressolució del C.C. eleccions 15 de juny 77	—	—
Eines especial escola d'estiu 77	—	—

Ja és a la venda "LLUITA ECOLÒGICA"
(ponència del 1er Congrés del PSAN)

preu intern: 30 ptes.

preu de venda: 40 ptes.

Feu comandes!!

Distribucions LLUITA (P.S.A.N.)

Gran Via de les Germanies, 27, pta. 6

VALENCIA - 6

Tel. - 96 - 3338637

Biblioteca de Comunicació
 i Hemeroteca General
 CEDOC